

Chambre des Représentants

SESSION 1958-1959.

2 JANVIER 1959.

PROPOSITION DE LOI

modifiant les lois relatives aux vacances annuelles des travailleurs coordonnées le 9 mars 1951 et accordant le double pécule de vacances pour la totalité des jours de vacances ordinaires et supplémentaires.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La législation sociale actuellement en vigueur accorde généralement six jours de congé ordinaires et un certain nombre de jours de congé supplémentaires aux travailleurs.

Mais elle ne leur alloue pas des indemnités de vacances qui leur permettraient de bénéficier au maximum de la totalité de leurs jours de congé.

En effet, les travailleurs ne reçoivent le double pécule que pour 6 jours, alors que les congés sont généralement de 12 jours.

Cette situation s'ajoutant à la hausse constante du coût de la vie contraind les travailleurs à s'imposer des privations. Celles-ci s'appliquent en premier lieu aux congés.

Cette situation est d'autant plus déplorable que les conditions actuelles de vie et de travail imposées aux travailleurs commandent précisément qu'ils puissent bénéficier d'un repos suffisant.

De plus en plus se répand l'opinion qu'il faut augmenter l'indemnité de vacances.

Cette tendance s'est concrétisée dans les revendications formulées par les organisations syndicales et notamment la F. G. T. B., qui demande le double pécule de vacances pour la totalité des jours de congé ordinaires et supplémentaires.

En 1957, à la suite de l'action menée par les travailleurs de la métallurgie, un accord fut conclu entre les organisations syndicales et patronales sous l'égide du Gouvernement.

Cet accord prévoyait entre autres l'adoption en 1958 d'une loi accordant le double pécule pour 12 jours de vacances.

Le moment est venu d'appliquer et de respecter cet accord.

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1958-1959.

2 JANUARI 1959.

WETSVOORSTEL

tot wijziging van de wetten betreffende het jaarlijks verlof der loonarbeiders, gecoördineerd op 9 maart 1951 en tot toekenning van dubbel verlofgeld voor alle gewone en bijkomende verlofdagen.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

De thans geldende sociale wetgeving kent over 't algemeen zes gewone verlofdagen en een zeker aantal bijkomende verlofdagen toe aan de arbeiders.

Zij kent hun echter geen verlofgeld toe dat hen in de mogelijkheid zou stellen ten volle van al hun verlofdagen te genieten.

De arbeiders krijgen inderdaad dubbel verlofgeld slechts voor 6 dagen, terwijl de verlofperiode over 't algemeen 12 dagen telt.

Deze toestand, samen met de voortdurende stijging van de kosten van levensonderhoud verplicht de arbeider zich een en ander te ontszeggen. Dit slaat eerst en vooral op het verlof.

Die toestand is des te betreurenswaardiger, dat de huidige, aan de arbeiders opgelegde bestaans- en arbeidsvoorwaarden juist vereisen dat zij voldoende rust zouden kunnen genieten.

Meer en meer vindt de mening ingang dat het verlofgeld moet worden verhoogd.

Aan deze strekking werd een vaste vorm gegeven in de eisen van de vakverenigingen, namelijk door het A. B. V. V., dat dubbel verlofgeld vraagt voor alle gewone en bijkomende verlofdagen.

In 1957, als gevolg van een actie ingezet door de metaalbewerkeren, werd, door toedoen van de Regering, een overeenkomst gesloten tussen de vak- en werkgeversverenigingen.

In deze overeenkomst was onder meer sprake van de goedkeuring in 1958 van een wet tot toekenning van dubbel verlofgeld voor 12 verlofdagen.

Het ogenblik is thans aangebroken om deze overeenkomst toe te passen en te eerbiedigen.

C'est le but de la présente proposition de loi qui tend à :

— assurer à tous les travailleurs sans aucune exception, le double pécule pour l'ensemble des jours de vacances ordinaires et supplémentaires auxquels ils peuvent prétendre en vertu de la législation sur les vacances annuelles des travailleurs;

— assurer aux ouvriers mineurs du fond les mêmes avantages que ceux octroyés en matière de vacances annuelles aux travailleurs des autres secteurs économiques.

Il se fait en effet que les mineurs du fond n'ont, à ce jour, obtenu des vacances supplémentaires qu'au détriment des jours de congé complémentaires qui leur sont attribués en raison des conditions insalubres de travail auxquelles ils sont soumis.

Les organisations syndicales et plus particulièrement la Centrale Indépendante des Mineurs (F. G. T. B.) dénoncent cette situation injuste et demandent qu'il y soit mis fin.

Un article particulier de la présente proposition de loi prévoit que le financement de cette dépense supplémentaire serait assuré par une augmentation de 2 % de la cotisation patronale afférente au secteur de la Sécurité Sociale, vacances ouvrières.

Dit is het doel van dit wetsvoorstel dat ertoe strekt :

— aan alle arbeiders zonder enige uitzondering dubbel verlofgeld toe te kennen voor alle gewone en bijkomende verlofdagen waarop zij aanspraak kunnen maken krachtens de wetgeving op het jaarlijks verlof der arbeiders;

— aan de ondergrondse mijnwerkers dezelfde voordelen te verzekeren als deze die inzake jaarlijks verlof zijn toegekend aan de arbeiders van de andere economische sectoren.

Het is inderdaad een feit dat de ondergrondse mijnwerkers tot heden toe slechts bijkomende verlofdagen hebben bekomen ten nadele van de aanvullende verlofdagen die hun worden toegekend wegens de ongezonde arbeidsvoorwaarden waaraan zij onderworpen zijn.

De vakverenigingen en meer in het bijzonder de Onafhankelijke Mijnwerkerscentrale (A. B. V. V.) klagen deze onrechtvaardige toestand aan en vragen dat hieraan een eind zou worden gemaakt.

Een afzonderlijk artikel van dit wetsvoorstel bepaalt dat de financiering van deze bijkomende uitgave zal worden gedekt door een verhoging met 2 % van de werkgeversbijdrage betreffende de sector « arbeidersverlof » der Maatschappelijke Zekerheid.

G. MOULIN.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

L'article 6ter des lois relatives aux vacances annuelles des travailleurs, coordonnées le 9 mars 1951 et modifiées par la loi du 29 mars 1956, est remplacé par les dispositions suivantes :

« Article 6ter. — Tous les travailleurs sans aucune exception et quel que soit le secteur économique dans lequel ils sont occupés ont droit à des vacances supplémentaires à condition d'être âgés de 21 ans à l'expiration de l'exercice de vacances ».

Art. 2.

La cotisation de l'employeur afférente aux vacances annuelles, fixée au premier alinéa de l'article 9 des mêmes lois coordonnées, modifiée par l'arrêté royal du 15 juillet 1953, est portée de 6,5 % à 8,5 % des salaires bruts.

Art. 3.

1) Les lettres a) et b) de l'article 15 des mêmes lois coordonnées sont modifiées comme suit :

- a) 8 % pour les travailleurs âgés de 18 ans et plus;
- b) 12 % pour les travailleurs âgés de moins de 18 ans.

2) Le lettre c) du même article est supprimé.

Art. 4.

La présente loi sort ses effets au 1er janvier 1958.

WETSVOORSTEL

Eerste artikel.

Artikel 6ter der wetten betreffende het jaarlijks verlof der loonarbeiders, gecoördineerd op 9 maart 1951 en gewijzigd door de wet van 29 maart 1956, wordt door volgende bepalingen vervangen :

« Artikel 6ter. — Alle arbeiders, zonder enige uitzondering, welke ook de economische sektor is waarin zij zijn tewerk gesteld, hebben recht op bijkomend verlof, op voorwaarde dat zij 21 jaar oud zijn bij het verstrijken van het verlofdienstjaar. »

Art. 2.

De bijdrage voor het jaarlijks verlof, die ten laste valt van de werkgever, bepaald bij het eerste lid van artikel 9 van diezelfde gecoördineerde wetten, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 15 juli 1953, wordt verhoogd van 6,5 % tot 8,5 % van de brutolonen.

Art. 3.

1) Littera a) en b) van artikel 15 derzelfde gecoördineerde wetten worden gewijzigd als volgt :

- a) 8 % voor de arbeiders, 18 jaar oud of meer;
- b) 12 % voor de arbeiders beneden de 18 jaar.

2) Littera c) van hetzelfde artikel valt weg.

Art. 4.

Deze wet treedt in werking op 1 januari 1958.

G. MOULIN,
T. DEJACE.